

Светиња брака није проста биолошка заједница него радионица живота, радионица рађања за вјечност и спасење. Брак представља наставак Божјег стваралачког чина кроз човјека и у њему уграђеној тајни љубави. Отуда чедоморство (= абортус) и савремена бијела куга представљају негацију те божанствене тајне, плод су себичности и човјекомржње. Себичност, разарање смисла љубави и њено обесмишљење представља и основу тзв. једнополних бракова. Пропагирање педерастичке као "поноса" представља свођење љубави на тјелесну похоту, угрожава вјечни смисао човјековог бића, његовог тијела и душе. Љубав која не рађа (немајући ни природни потенцијал рађања) и која се не рађа, једнака је обоготворењу смрти и пролазности. Заиста, човјеку је "све слободно", све је његово право, али ово представља слободу која рашчовјечује, лишавајући човјека и свега човјечијег – вјечног смисла, обоготворујући нечовјечност, ништавност, пролазност.

Света је ријеч Апостола народа Павла: "ни блудници, ни идолопоклоници, ни прељубници, ни лопови, ни пијанци, ни отимачи, ни мужеложници неће видјети Царства небеснога" (1 Кор. 6, 9-10). Мужелоство је, дакле, један од основних гријехова људских. Ко је видио блуднике и прељубочинце, лопове и пијанице да обављају "параде поноса"? Само противприродни гријех педерастичке ЛГБТ... се пропагира као "понос". Људи су подложни и другим гријесима, али их макар не пропагирају као врлину. Оне који се томе супроте називају хомофобима; гријехофобију проглашавају за хомофобију! Треба да је свима знано: Црква би се одрекла себе, када би прихватила гријех за врлину, лажну љубав за праву љубав, нечовјечност за човјечност, гријехофобију за хомофобију. Не само Хришћанска Црква, него и свеукупна човјечанска религиозност, сво људско искуство од искони, почевши са древним јеврејским пророцима, истиче међу свим гријеховима посебно – содомију. Градови Содом и Гомора су због тог гријеха Божијом казном претворени у Мртво море, воду без живота и живих бића – до данашњег дана. Никакво чудо: овај гријех материну утробу претвара у "мртво море" радионицу живота претвара у радионицу смрти.

Данас озакоњено чедоморство (= абортус) представља озакоњење убиства (убити дијете од мјесец дана, или десет мјесеци или девет година – исти је злочин). Педерастичност је истовјетна (и по изразу) са гријехом педофилије, скрнављењем дјетета. Зато они који данас озакоњују прво, то чине и са другим. Зашто израз "педер" у свим језицима представља моралну ругобу? Па и они који тиме "поносно парадирају" осјећају тај израз као увреду, тражећи да се педерастичност озакоњи као брачна заједница, изједначи са светињом брака, као да заборављају да "педофилија" има исто значење. Отуда такви, прије или касније, тражиће озакоњење усвајања дјетета; поричући светињу рађања, ипак не могу без дјетета.

Содомија, као и многи други гријеси, прате човјека одвајкада. Човјечанство, међутим, по први пут у историји, и то оно "просвећено западно", тај содомски гријех озакоњује (заједно са самоубиством и убиством дјетета). Није ли то знак да ова "модерна" цивилизација озакоњује самоуништење људског рода?! Они који то заступају и пропагирају, не одричу ли се тиме и својих родитеља, јер да су се они понашали на њихов начин, ових не би ни било, не би се родили...

Откад постоји Црна Гора, Црногорци су тај гријех сматрали као наказност и неморал. Дошло вријеме да данашњи Црногорци стављају своје бркове, свој мушки понос, тамо гдје им мјесто није. Толико је гријехова које данас чине људи, али је чудно и несхватљиво за здрави људски разум, да овај гријех одвајкада сматран за болест (сваки гријех је уствари морална болест) се пропагира као "понос". По народној: "Чега се паметан стиди, тиме се луд поноси."

Ово се код нас прихвата у духу усвајања "западних вриједности". Но, зашто прихватити и пропагирати као "право" и "вриједност", озакоњење нечега што уствари уништава и Запад и Исток, као и оне који то прихватају, одричући се свог исконског морала, свога "чојства и јунаштва". Неки од таквих тврде да вјерују у Бога, превиђајући да нас сваки гријех одводи од Бога; да се тиме уствари одричу од Бога Љубави, понижавајући и човјека у себи као бића створеног за истинску Љубав, бића које рађа и које се рађа – за вјечност.

(МЦП)

Видети још: [Црна Гора: У Подгорици одржана "Парада поноса" под слоганом "Не љубимо ланце"](#)